

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 682/2022
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужене Компанија „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, Главна филијала Сомбор, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2476/21 од 13.10.2021. године, у седници одржаној 27.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2476/21 од 13.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 23263/2020 од 22.06.2021. године, ставовима првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу исплати на име материјалне штете и то: због изгубљене зараде износ од 499.000,00 динара, на име трошкова одштетног захтева износ од 9.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 22.06.2021. године до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 78.560,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности ове пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца да му се досуди камата на износ одштетног захтева почев од дана пресуђења па до дана извршности ове одлуке. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца да буде ослобођен од обавезе плаћања судских такси.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 2476/21 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене и укинута је првостепена пресуда у побијаном обавезујућем делу и одбачена је тужба тужиоца. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 9.890,00 динара и трошкове жалбеног поступка од 39.560,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног, права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става један овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Тужба у овој правној ствари је поднета 28.07.2017. године, ради накнаде материјалне штете, а вредност предмета је 508.000,00 динара.

Ревизијом се оспорава правилност другостепене одлуке којом је, одлучујући о жалби тужене, укинута првостепена пресуда и одбачена тужба у делу којим је усвојен тужбени захтев.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП. Према томе, како у конкретној ситуацији ревизија не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде, то ревизија тужиоца није дозвољена против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, у смислу одредбе члана 420. став 1. и 2. ЗПП.

Такође, нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака. Цитирана одредба садржи и део који захтева да другостепени суд усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака, што значи мериторно окончање спора. Решењем којим се одбацује тужба не одлучује се о тужбеном захтеву, а тиме и праву на чије остварење је захтев усмерен.

Наиме, када је другостепени суд по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу, по врсти одлуке то је учињено решењем и у тим случајевима је елиминисана примена поменуте одредбе закона, јер се тада о ревизији одлучује применом члана 420. ЗПП. Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става један овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић